

Lieve mensen,

De laatste twee jaren reis ik minder, maar wel tussen twee huizen in. Op twee plekken thuis zijn, zo voelt het (gelukkig) wel. Ik herken het van mezelf, dat ik me al snel eigen kan voelen op een plek. Als ik mensen bezoek die zijn verhuisd naar de kamer die waarschijnlijk hun laatste zal zijn, en we spreken over 'thuis zijn', is het niet voor iedereen vanzelfsprekend om overal thuis te kunnen geraken. Dat heeft vast ook te maken met op meerdere fronten verlies lijden, of hebben geleden. Ik keek naar 'Floortje naar het einde van de wereld' over de digitale nomade: jonge mensen die via internet werken, en in Zweden op een vlot of zeilboot leven. Niet op vaste plek, maar elke twee dagen ergens anders. Op een gegeven moment zei een van deze mensen: 'toch merk ik wel dat ik verlang naar een vaste plek – niet om te wonen, maar om naar terug te kunnen keren als basis.' Ja, dacht ik – dat hebben we toch allemaal nodig: een basis: een plek, een mens of een groep mensen. En als die basis wegvalt, kan het moeilijk worden. Of is er dan nóg een basis: de basis-basis? Die maakt dat we nooit door de bodem vallen...? Ik vertrouw erop!

Hartelijke groet,
Helene Westerik

Niet alle dwalers bennen verdwaald (D. Lohues)

Bij 'n tankstation in de bergen
hiel ver weg
Sprak ik met 'n vrumde
Die kwam ok mar zo daar terecht
Achter op zien camper stun te lezen,
vrij vertaald
Niet alle dwalers bennen verdwaald

Bij 'n hoge boome
in 'n hiel groot berkebos
Strooide 'n verstrooide krummels
stoete op 't sloffe mos
Hij zung toen hij 'n kompas
uut de binnenbuus had haalt
Niet alle dwalers bennen verdwaald

Bij 'n heilig hunebed
van viefduuzend jaor
Kreeg ik onneudig uitleg
Van hoe kwamen die zwarfkeien daor
Eerst murmelde ik mar toen
He'k 't op verzuuk hardop herhaald
Niet alle dwalers bennen verdwaald

Dwalen kan 'n doel weden,
mar zölfs zunder dat
Kan piereweijen weerde hebben
ok al he'j der niks an had

Niet alle dwalers bennen verdwaald

Van een
dierbaar
iemand kreeg ik een
onderzetter met de
tekens van het
Hebreeuwse woord
Chai – en dat
betekent: leven of
levend. Mooi symbool
om dat als onderzetter
cadeau te geven; om
je er steeds aan te
helpen herinneren
dat de basis van
alles 'leven' is, hoe
dan ook....

Het was een windstille avond,
maar in de lucht was het druk:
talloze luchtballonnen.
Fascinerend vind ik het. Alsof ze in
de lucht hangen. Het doet wat met
mensen; in de berm stonden vele
auto's geparkeerd. Om te kijken, te
wijzen, en te zwaaien. Soms is het
heerlijk om even weg te
zweven....op de vleugels van de
wind.....

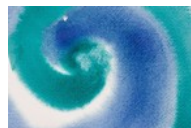

Reisopdracht en als je weggaat...

regen, er dreigt regen,
storm blaast zand weg
over de wegen,
men moet zijn ogen
beschermen.
angstige vogels
zwermen
boven het land.
de lucht is zwart.

... zeg langzaam:
Ik hou van regen.
Ik hou van storm.
Ik ben niet bang.

uit 'Verzamelde
Gedichten' van
Riekus Waskowsky
(1932 - 1957)

Waar je
ook
komt –
geef het
leven
door!

Wat ik ergens hoorde:
*Het antwoord op de vraag wat
'compassie' is: 'een ding als je niet
meer weet waar je bent'.* Hoe waar in
alle eenvoud. Als je niet meer weet
hoe of wat, als het moeilijk in je leven
is, dan kan compassievol leven weer
richting geven. Naar jezelf toe, naar
de ander toe. Heb geduld, wees mild
en volg je innerlijke kompas....

Lieve mensen,

Grassprietjes kriebelen mijn blote tenen, mijn dochter plukt de eerste frambozen, een kikker springt in de vijver.

Met een stem vol frustratie en bijna in tranen vertelt de man van zijn zorgen over wat de nieuwe stikstofmaatregelen zullen betekenen voor hem, voor zijn bedrijf en voor zijn dochter die zijn opvolger zou worden.

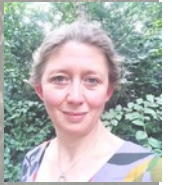
Haar stem klinkt onzeker, ze hoopt maar dat ik het zal begrijpen. Dat ze de afspraak die we maakten toch afzegt. Omdat ze bang is voor de oplopende coronacijfers. Ze durft het gewoon niet aan.

Het laatste overleg over het afscheidsfeest van groep 8. Volgende week sluiten 16 kinderen hun basisschooltijd af en dat gebeurt in stijl. Als we na afloop een stukje samen oplopen vertelt ze verlegen dat ze het wel erg prijzig vindt worden. En alles is al zo duur.....

Zo'n klein stukje aarde, zoveel verschillende gevoelens. Dit zijn er slechts een paar.

Soms voel ik mij schuldig over ons grote geluk. Soms pieker ik over wat in dit alles mijn 'opdracht' is. Soms voel ik angst voor de toekomst. En soms kan ik genieten van ons leven, de rijkdom van een gelukkig gezin. Het laadt mij op om er op andere momenten voor mensen te kunnen zijn. Met aandacht en een luisterend oor. Dat is wat ik kan doen. Nooit genoeg, maar misschien dat alle kleine beetjes samen toch verschil maken.

Hartelijke groet, Nicoline Swen

Ik ben op weg gegaan
om de wereld te ontdekken
en de mensen.
Om stil te staan
bij de dingen
en om stil te zijn.
om het zonder woorden
uit te zingen.

Ik ben op weg gegaan
om te ontdekken wie ik ben,
geweest ben,
worden zal,
om te roepen in de woestijn.
Om de stem van de
Eeuwigheid te horen
en alleen te zijn.

*Ik ben op weg gegaan. Weg in mijzelf, ben ik eindelijk
aangekomen.*

- F. van der Veen

Een van de bekendste liedjes van The Sound of Music is ongetwijfeld 'My favorite things'. Een opsomming van de dingen die Maria gelukkig maken: *Cream-colored ponies and crisp apple strudels, Doorbells and sleigh bells and schnitzel with noodles*

Mijn lijstje zou dingen bevatten als:

*De geur van warm zand en van pasgemaaid gras,
's avonds buiten eten, een boek onder een boom,
de geur van de zon in het haar van mijn kind,
zwemmen in zee, een tentje, de wind.*

En wat staat er op die van u?

Waar je stappen zet, ontstaat grond.
Waar je samen stappen zet,
ontstaat begaanbare grond!

Moge de weg je zeggen:
volg me maar
Moge de ster je zeggen:
richt je vaart op mij
Moge de grond je zeggen:
bezaai me.
Moge het water je zeggen:
drink me
Moge het vuur je zeggen:
warm je
Moge de boom je zeggen:
schuil in mijn schaduw
Moge de vrucht je zeggen:
pluk me, eet me.

En als je de weg kwijtraakt;
geen vaste grond meer vindt
en dreigt te verdrinken;
Als het vuur is gedoofd en je kou lijdt
in een nacht zonder sterren;
als de bomen kaal zijn
en je honger en dorst hebt,

Dan moge het universum je zeggen:
Wees niet bang, je gaat nooit alleen,
Ik zal er zijn.

Wij maken deze reisbrieven ongeveer maandelijks en versturen ze (kosteloos) via de mail. Interesse? Stuur een mailtje!

Steeds weer zoeken mijn voeten de aarde.
Adem verbindt mij met al wat leeft.

Ik doe niets fout of goed.
Ik ga maar en groet.